

Dimecres 27 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 11,1-4): Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles». Ell els digué: «Quan pregueu, digueu: Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne. Dóna'ns cada dia el pa que necessitem; perdona els nostres pecats, que nosaltres també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permetis que caiguem en la temptació».

«Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles»

Fr. Austin Chukwuemeka IHEKWEME
(Ikenanzizi, Nigèria)

Avui veiem com un dels deixebles li diu a Jesús: «Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan en va ensenyar als seus deixebles» (Lc 11,1). La resposta de Jesús: «Quan pregueu, digueu: Pare, santifica el teu nom, vingui el teu Regne. Dóna'ns cada dia el pa que necessitem; perdona els nostres pecats, que nosaltres també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permetis que caiguem en la temptació» (Lc 11,2-4), pot ser resumida amb una frase: la correcta disposició per a l'oració cristiana és la disposició d'un nen davant del seu pare.

Veiem tot seguit que l'oració, segons Jesús, és un tracte del tipus “pare-fill”. És a dir, és un assumpte familiar basat en una relació de familiaritat i amor. La imatge de Déu com a pare ens parla d'una relació basada en l'afecte i la intimitat, i no de poder i autoritat.

Pregar com a cristians suposa posar-nos en una situació on veiem Déu com pare i li parlem com els seus fills: «M'has escrit: ‘Fer oració és parlar amb Déu. Però, de què?’. —D'Ell, de tu: alegries, tristeses, èxits i fracassos, ambicions nobles, preocupacions diàries..., febleses!: i accions de gràcies i peticions: i Amor i desgreuge. En dues paraules: conèixer-lo i conèixer-te: “tractar-se!”» (Sant Josepmaria).

Quan els fills parlen amb els seus pares es fixen en una cosa: transmetre en paraules

i llenguatge corporal el que senten en el cor. Esdevenim millors dones i homes d'oració quan el nostre tracte amb Déu es fa més íntim, com el d'un pare amb el seu fill. D'això ens en deixà exemple Jesús mateix. Ell és el camí.

I, si recorres a la Mare de Déu, mestra d'oració, què fàcil serà! De fet, «la contemplació del Crist té en Maria el seu model insuperable. El rostre de Fill li pertany d'un mode especial (...). Ningú no s'ha dedicat amb l'assiduitat de Maria a la contemplació del rostre del Crist» (Joan Pau II).